

Nr 143.

Av herr **Starbäck**, om ändring i rubriken nr 403 i tulltaxan.

Jämlikt Kungl. Maj:ts kungörelse den 5 juni 1921 (Svensk författningssamling nr 278 år 1921) angående vissa ändringar i gällande tulltaxa förhöjdes tullsatserna från och med den 6 juni samma år för åtskilliga varuslag. däribland vävnader hänförliga till tulltaxerubrik 365: vävnader, ej särskilt nämnda: av silke i förening med mer än 15 % annat spånadsämne (halvsiden): andra slag från kr. 3: 10 pr kg.

Yllevävnader för tillverkning av kostymer, överrockar och dylika plagg drabbades, på ett undantag när, ej av dessa tullförhöjningar.

Till tulltaxerubrik 403 med tull av kr. 2: 50 pr kg. hänföras yllekostymvävnader, vägande pr kv.-m. 300 gr. eller däröver, och innehållande trådar helt eller delvis av silke så framt silket utgör högst 3 % av vävnadens hela vikt. Väger åter dylik vävnad under 300 gr. pr kvm. eller överstiger det i vävnaden ingående silket 3 %, hänföres vävnaden till rubrik 365 *halvsiden* andra slag. Den förutvarande tullsatsen för sistnämnda varuslag eller 3 kr. pr kg. kunde ju synas skälig, men sedan genom ovannämnda Kungl. Maj:ts kungörelse dessa tyger stigit till kr. 10: —, drabbas dessa ylletyger (som genom en tullbehandlingsbestämmelse hänföras till halvsiden) av en oskälig tull. Då tullsatsen för vävnader, hänförliga till tulltaxerubrik 403, vilka vävnader *även* innehålla silke, ej förändrats utan fortfarande utgör kr. 2: 50 pr kg., synes det mig följdriktigast, om tullen för dessa lättare eller något mera silke innehållande tyger hade bibehållits vid 3 kr. pr kg. Dessa tyger äro också vanliga yllekostymvävnader, och tendensen i berörda Kungl. Maj:ts kungörelse synes ha varit, att tullsatserna för dylika vävnader ej skulle förhöjas.

De i vävnader av här avsett slag invävda silkestrådarna förhöja i mycket ringa mån varans inköpspris. Det som är bestämmande för priset är, som varje fackman vet, kvaliteten av det garn, varav tyg tillverkas. Med nuvarande tullsatser kan en billigare yllevävnad på den grund att den är något silkesförande draga en ofantligt mycket högre tull än ett dyrare kostymtyg, tillverkat av ren ull. En kv.-m. yllevävnad vägande 300 gr. och hänförligt till tulltaxerubrik 403 med tull av kr. 2: 50 pr kg. kostar i tull 45 öre. Skulle emellertid vävnaden råka väga blott 290 gr. pr kv.-m. springer tullbeloppet upp till 2 kr. 90 öre, en förhöjning alltså med ungefär 286 %.

Dessa två fall gällde silkesförande yllevävnader. Ett lika stort stycke ren yllevävnad ej innehållande silke drager tull med 53 öre enligt tulltaxerubrik 405.

Min uppfattning är att vid fastställandet av den s. k. lyxtullen vederbörlig hänsyn icke togs till lättare herrkostymvävnader, som nu falla under den tullsats, vilken antagligen var avsedd för damkostymvävnader, som i allmänhet understiga en vikt av 250 gr. pr kv.-m.

Beträffande stadgandet om vävnader, innehållande 3 % silke och därutöver; anser jag denna procentsiffra böra ändras till 5.

För framställande av mönstereffekter tarvas i någon mån inslag av silke, vilket verkar att lättare kostymvävnader, med endast ringa mönster uti, falla under tullsats för halvsiden kr. 10 pr kg. Import av dessa varor borde icke anses som lyximport.

Följden av ovanberörda förhållanden har blivit, att någon import av dylika lätta silkesförande ylletyger ej kan äga rum. Då ju avsikten med de förhöjda tullsatserna givetvis var att åstadkomma ökning av rikets tulluppbörd och icke att förhindra import av vissa varor, synes mig därför en ändring i tulltaxan vara önskvärd för att ernå rättelse i ovan påtalade förhållanden.

Jag får därför med stöd av det sagda hemställa,

att riksdagen måtte besluta följande förändrade lydelse
av tulltaxerubrik 403:

Vävnader av ull, även i förening med annat spanadsämne
med undantag av silke — — — — —

— — — — —
kostymvävnader, vägande pr kv.-m. 250 gr. eller däröver,
och innehållande trådar helt eller delvis av silke, så framt
silket utgör högst 5 % av vävnadens hela vikt; 1 kg. kr. 2: 50.

Stockholm den 21 januari 1924.

Karl Starbäck.